

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om Døden, en nyttig Betænckelse oc Regel. AUGUSTINUS. Communis est mortis via ...

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om Døden, en nyttig Betænckelse oc Regel. AUGUSTINUS. Communis est mortis via ...", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid65966/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Stor ære er at tie, oc tale i tide,
 Huo det kand, maa vel en vjß Mand hede:
 O huilcken en nyttig ting det er,
 Huo altid Vjßdom hoss sig bær,
 105 Oc handler alting met Raad oc maade,
 Det kand hannem i Verden meget baade:
 Lad Skæl oc Fornufft regære dig,
 Oc ey Hastighed eller Vrede skendelig:
 Saadant Exempel skalt du tage fast,
 120 Aff Gud, thi hand gjør intet met hast.
 Huad mand met falskhed oc Synd faar,
 Det flux igien met Sorgen bortgaar,
 Derfor huad Gud oc Lycken vil tilfoye,
 Det er nock, lad dig der met noye:
 115 Nogen komst du til Verden min Ven,
 Nogen skalt du her fra igen,
 Huad hjælper dig da Gods oc Penninge dine,
 Om du skulde brende i Helffuedis Pjne.

Behüte Gott alle trewe Herten.

[54] 124 **Om Døden, en nyttig Betæn-**
ckelse oc Regel.

AUGUSTINUS.

*Communis est mortis via, beatus igitur
qui præceffit.*

HVi frycter du dig *Menniske* saa saare at dø,
 Du est dog her paa saadan en O,
 At du kommer aldrig leffuendis hen,
 Betænck det vel min gode Ven,
 10 Oc om du end kunde leffue et Aar eller Tj,
 120 For Døden est du dog icke frj,
 Baade Dag oc Nat hand hoss dig staar,

Ia huer Time offuer dit Hoffuet gaar,
 Du veedst aldrig naar hand vil dig angribe,
 15 Saa maat du alt dantze effter hans Pibe,
 Der hielper hoss hannem huerecken Ion eller Bon,
 Huerecken rod Guld eller Skowe grøn,
 Den Vijse oc Wuijse haffuer hge gode kaar,
 De maa alt dantze effter, som hand springer for,
 20 Derfor jo snarere, jo bedre foruist,
 At bortfare i Troen til IEsun Christ:
 24r Saa gaat er at være den første i tide,
 End tøffue til sidst oc meget ont lide:
 O salig er den som dette kand kiende,
 25 Oc sig i Tide til Gud omuende,
*Sola hominem pietas etiam post fata sequetur,
 Caetera sunt umbrae, somnia, vana, nihil.*
 INgen tingist følger et Menniske til Graffue,
 Vden Gudfryctighed, huo den monne haffue,
 30 Aff alt det andet wi tilsammen ruffue,
 Oc tit der om met vor næste kuffue:
 Oc alt huad wi kunde opslæbe oc trælle,
 34r Faa wi ey meere end fire Fiælle,
 Oc saa et stycke Læret tre Alne lang,
 35 Der hen kommer all vor Pral oc Prang:
 Gudfryctighed effter Doden følger dig hen,
 Alt det andet bliffuer her tilbage igien,
 Oc som en Skugge oc Drøm forgaar,
 Naar du est dod oc leggis paa Baar:
 40 Forfengelig oc mtet er all vor jd,
 O salig er den til enig Tid,
 Som frycter Gud oc haffuer hannen kær,
 Hannem gaar det vel baade hisset oc her,
 42r Oc forsmaar denne Verdsens Forfengelighed,
 45 Den vil Gud gifffue euig Salighed,
 Naar hand haffuer her huerecken Huß eller Ro,
 Da skal hand hoss Gud i Himmelen bo,

I Verden ere wi jo fremmede Gæste,
 Enddog wi bygge her store Feste,
 50 Mig vnderer wi icke bygge dere,
 Som wi til euig tid skulle være,
 At naar de oss aff Verden vduse,
 Wi kunde hoss Gud faa Ro oc Lise,
 Hoss hannem til euig tid bo oc bygge,
 65 Fra all gienuordighed bliffue frj oc trygge,
 All Verdens herlighed er som en skugge oc stoff,
 Sunder hen, som om vinteren aff træ falder løff
 Men huo Gud frycter hand er rijg oc vjß,
 Mod Doden faar hand baade seyer oc prijß,
 60 Det er den Vjßdom som icke slar feyl,
 Naar wi met Doden maa vinde op Seyl:
 Huo Gud frycter i alle vraar,
 Haffuer met i Verden at frycte faar,
 Traatz alle Tyranner, Dieffuelen oc Død,
 65 Den Gud frycter haffuer ingen Nød:
 66 Huad kunde de meere fore end Lifuet i Fare,
 Men Sielen vil Gud til euig tid beuare,
 Huo sin tro setter til Iesum Christ,
 Oc haaber ved hannem alt got forust,
 70 Hand er Lycksalg i Liff oc Død,
 Gud hielper hannem vist aff all sin Nød.

[55] Besluttelse paa alle forscreffne

Regle.
 Vilt du disse Regle flittig acte,
 Oc dennem i dit Hierte vel betracte,
 66 Oc efterfolge dem i alle ting,
 Ihuort du far i Verden omkring,
 Oc lade dem være din Rettenuor,
 Effter huilcke du retter din Gierning oc Ord,
 Da vil ieg dig det loffue oc sigte,
 70 Meget gaffin du der aff skalt finde tillige,